

РЕШЕНИЕ

№ 6854

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5815** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. И. Л. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 6, адвокат Д. срещу Решение № 32-177005/31.05.2022 г., издадено Директора на Териториална Дирекция Митница Б., при Агенция „Митници“.

В жалбата, от съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално платената цена на внесената стока. Неправилно административният орган е анализирал на основание чл. 48, във връзка с чл. 84, ал. 1, т. 1 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.) автомобил със същите характеристики и VIN номер, обявен за продажба на интернет-страница autoactions.io за цена от 5000 щатски долара. Според оспорващия, не са представени никакви доказателства, защо действителната продажна цена, приета от митническия орган е именно тази, а не тази, според представената фактура за продажба в размер на 1800 щатски долара. При определянето на допълнителните митнически задължения не взето предвид, че към момента на покупката, автомобилът е бил със силни повреди.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Д. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнителни

подробни писмени съображения. Претендира се присъждане на разноси по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница Б., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена в представени бележки. Посочва, че съгласно чл. 48 от М., митническите органи могат след вдигане на стоките да проверят точността и пълнотата на информацията в подадената митническа декларация, както и точността и автентичността на всички представени документи. В случая е констатирано, че липсват доказателства – електронна кореспонденция, оферти, поръчки и т.н., които да обосноват извода за вярност на посочената във фактурата цена. Не са приложени и доказателства за плащане на така договорената цена. Установено е, че автомобил със същия VIN номер е продаден на значително по-висока цена, след направена справка на интернет-страница autoactions.io. предвид на тези обстоятелства и на основание чл. 70 от М. е изчислена нова митническа стойност на стоката и са определени допълнителни публични вземания – мито и ДДС в размер на 1797,81 лв.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 19.08.2019 г. в МП Пристанище Б.-център е приета митническа декларация MRN 189BG001007007797R0, с която Н. И. Л. от [населено място] е декларирал режим допускане за свободно обръщение на стока – лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012 г. и с декларирана митническа стойност 1800 щатски долара.

Към декларацията е приложена фактура за закупуване на автомобила, издадена от “F. Prestige Collection” L., U., с посочена в нея цена на закупуване 1800 щатски долара и фактура за транспорт на стойност 500 щатски долара.

Видно от приложения талон за собственост, автомобилът е бил собственост на Damaged Vehicles L. и на 29.01.2019 г. е бил продаден на F. Prestige Collection L., U.. На 20.04.2019 г. същият е бил продаден на жалбоподателя Л., съгласно представения договор за покупко-продажба от същата дата. Според митническите органи не са налице доказателства, сочещи извършено реално плащане на договорената цена.

Изложеното е мотивирало митническия орган да приеме, че на основание чл. 70 от М., реалната продажна цена на автомобила е 5000 щатски долар, каквато е била обявена на проведения чрез интернет търг през януари 2019 г., поради което са определени посочените публични задължения.

Като доказателство по делото е прието уведомително писмо от F. Prestige Collection L., U. от 20.04.2019 г., видно от което процесният лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012 г. е продаден на Н. Л. за сумата от 1800 щатски долара. Автомобилът е със сериозни щети по предницата.

Във връзка с дадени от съда указания, пълномощникът на ответника представи превод на информация, от интернет-страница www.lafit-trans.com, видно от която лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с произведен през 2012 г., с VIN номер JN1AZ0CP7CT016656 е продаден на F. Prestige Collection L., U. на цена от 5000 щатски долара. Посочено е, че автомобилът е повреден и стойността му пресметната за доставка от САЩ до У..

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните

по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е изпратен на жалбоподателя по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставка е получен на 02.06.2022 г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 17.06.2022 г. (вх. № 32-199615) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че митническата стойност на процесния лек автомобил марка Нисан, модел Л., електрически, с първоначална регистрация 01.01.2012 г. е определена на основание чл. 70 от М., а именно реално платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В резултат на извършена проверка чл. 48 от М., митническите органи не са намерили достатъчно доказателства в подкрепа на декларираните данни относно митническата стойност.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съдът намира, че административният орган въпреки разпределената доказателствена тежест, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, не можа да представи убедителни доказателства, защо е приел за действителна стойност сумата от 5000 щатски долара, а не сумата от 1800 щатски долара, посочена в договора за покупко-продажба, сключен между Н. Л. и F. Prestige Collection L., U..

За да достигне до така направения извод, Директорът на Териториална Дирекция Митница Б., при Агенция „Митници“ се е позовал на справка, на интернет-страница autoactions.io, от която се установява, извършена продажба на този автомобил през януари 2019 г. В хода на съдебното производство беше представена друга справка, от интернет страница www.lafit-trans.com, според която са установени същите обстоятелства.

Настоящият съдебен състав не може да кредитира достоверността на тези справки, защото няма как да бъде убеден, че съдържащите се в тях данни са верни. Продажната цена, така както е приета от административния орган не е определена от вещи лица или от негови служители след оглед на автомобила, при извършването на вноса, поради което следва да се приеме, че оспореният акт противоречи на установения в чл. 7 от АПК принцип на истинност, а именно, че административните актове се

основават на действителните факти от значение за случая.

Дори да се приеме, че през месец януари 2019 г., F. Prestige Collection” L., U. е закупило процесният автомобил на цена 5000 щатски долара, това не е пречка няколко месеца по-късно автомобилът да е бил продаден на Л. на цена от 1800 щатски долара. В тази връзка звучи абсолютно логично твърдението на оспорващия, че автомобилът е закупен в силно увредено състояние в предната част, което е нормално да свали цената му. Аргумент в подкрепа на този извод е цитираното по-горе писмо, съставено от F. Prestige Collection L., U., което макар и частен документ, при липса на оспорване има обвързваща съда материална доказателствена сила. Не е без значение, че според описаните по-горе справки, стойността на автомобила е пресметната за доставка от САЩ до У..

За пълнота е необходимо да се отбележи, че съдът не откри релеванта правна норма нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от продавача на стоката в тази страна. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус Н. Л. е представил договор за покупко-продажба, талон за автомобила и потвърдително писмо, издадено от продавача, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.).

Вземайки предвид изложените разсъждения, съдът намира, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло по жалба на Н. И. Л. Решение № 32-177005/31.05.2022 г., издадено Директора на Териториална Дирекция Митница Б., при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Н. И. Л. с адрес: [населено място], [улица] направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева, от които 10 лева внесена Държавна такса, 500 лева платено възнграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.